

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1687

VII. In Domin. II. Post Epiphan. Vinum non habent. Ioan. 2. Arg. Aqua
tribulationis vino mixta prosperitatis saluberrima.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56286](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-56286)

CONCIO VII.

IN DOMINICA II. POST EPIPH.

Vinum non habent.

Joan. 2.

ARGUMENTUM.

Aqua tribulationis vino mixta,
prosperitatis saluberrima.

I. **V**ibis gentium major copia est aquæ, quam vini.
Aud. Aqua in fluminibus, & lacubus, aqua in montibus & vallibus, aqua in campis & silvis, aqua in ipsis terræ visceribus invenitur. Nec oppidum ullum, nec domum exhibere est, in quam indies quidpiam aquæ non inferatur. Nec epulæ ullæ, quarum delicias aqua non temperet.

Vinum exadversum perrarum nostris præcipue in partibus, & à multis ab Orbe condito sæculis incognitum. Sin in una, aliâve domo potitatur, in decem aliis ignoratur. Si propinetur in capite, aut exordio mensæ, sæpiusculè deficit in pedibus, & exodo. Si servatur diutius, acetescit, & in acetum degenerat. In ipsis hodiernis nuptiis inter alia sex hydriæ aquæ sunt positæ, & for-

sitan vix amphora vini; quæ etiam illico defecit. Ita multum ubi vis aquæ, parum vini prostat.

Verum quid causæ, quod Universi Conditor, non ampliore mensura istud, quam illud propinaverit? Videamus, & fructum ex hoc ipso haurire contendamus.

§. I. *Prothasis.*

Vini affluentia Orbi permitiosa.

II. **E**xtra omnem controversiam est, divinæ omnipotentiae nutu, ac nictu æquâ facilitate potuisse affundi Universo, seu creati vinum, ac aquam. Quemadmodum enim hanc, cæteraque omnia verbo unico condidit: suppari ratione vinum in pari abundantia, æquabili potentia procreasset. Prægnans itaque mysterio res est, quod optimum, ac benignissimum Numen largius nobis lymphâ, quam Læcum propinaverit.

H   Nec

CONCIO VII.

Nec meo judicio potior, quām quodd
vini abundantia Orbem universum in
dementiam, ac extremam miseriarum
catastrophen deductura esset.

*Vini copia
perniciosa.*

Age enim, statuamus tam raram apud
nos scaturire aquam, atqui vinum ex
torcularibus expressum; & vinum tam
copiosis fluere riyis, ut in præsentia aqua
exundat. Exarescat illa cunctis in cister-
nis, ac fluviis, & illud scaturiat obviis ex
fontibus, volvatur fluminibus, stagnet
lacubus, hauriāntque illud maximi in-
fimique, viri fœminæque, juvenesque
senesque, hem quæ facies futura orbis?
quis ordo rerum? Vix crediderim ali-
um, atque nunc est Aetiorum, seu hel-
luonum in cauponis, vel anserum in la-
cubus. Videre esset eorum instar ple-
rosque congregari in unum, decuriari
in coronam, mutuū sese poculis inun-
dare, helluari, debacchari, insanire. Au-
dire lepidum esset eorum ritu *gaga* in-
clamare, seu gingrire jurgia, contentio-
nes, aemulationes fuscitare, discordi
confusa omnia sono reboare. Ibi exur-
geret uxor Asota cum cratero exulans: Prosit mi marite; vivamus. Inibi
maritus Halophanta reciprocaret: Vi-
ve muliercula mea &c. Alibi chorus
alter concineret: Ambulet haustus fel-
ix & faustus, & dicant convivæ: Vive,
vive millies. Observare esset more eo-
rumdem anserum jam in hanc, jam in il-
lam partem lapsabundo semper gressu,
atque in ruinam prono, in transversum
perpetim reciprocari, capitis vertigi-
nem in pedes usque demittere, omnia
helluonum ritu veluti per somnium
peragere, sacra profanaque despicere,
concultare, scelerare. Quia si hac ipsa
tempestate bene multi in potu simpli-

ciore beatitatem suam constitutu-
eunt, illique corpora animosque im-
mergunt; quām certo Tripode augu-
rari fas est, tantò enorminus vino abu-
furos, quantò id vulgari zytho est ex-
cellentius. Si nunc tanto facultatum
suarum impedio sacram sibi Bacchi fe-
stivitatem celebrant, quid facturi si ci-
tra dispendium agere indultum foret?
Si nunc sub hedera tanti exaudiuntur
tumultus, contentiones, chori, quanti
sub Jove libero non instituerentur, au-
direntrur. Tantò enim minus sibi
quisque temperaret, quantò magis ob-
vium esset, quod appeteret. Et eò ar-
dentiū appeteret, quò suaviū influe-
ret, quod deperiret; quantòque po-
tentior esset liquor, tantò vehementius
ad insaniam licentiam inflammaret. Quo
pacto itaque mundus sublisteret in tan-
to potuum diluvio?

III. Statuamus ajo iterum sublatum
aqua usum, quid esset mundus, quām
pandochium quodpiam infirmatum?
Vinum causa & gritudine.
Laborarent illius incolæ jam febribus num-
pestilentissimis, jam vertigine capitis
rotarentur, jam calculo torquerentur,
jam podagra, paralysi, elephantiasi, tre-
more, aliisque morbis innumerabili-
bus conflictarentur. Inde enim prove-
nit, quòd illi Summates contractis ma-
nuum, pedumque articulis in grabato
resupinantur, quòd vulgaribus seque-
stratis penatibus, aquâ dico, Libero pa-
tri liberius sacrificaverint. Ergo si in
præsenti vinum magno studio, ac indu-
stria plantatum, & pretiosè potatum,
idque ad mensuram, tantorum malo-
rum obstetrix est, quid sperandum, eo
perinde ac aqua in usum quotidianum
concesso. Eheu, quæ malorum Ilias in-
de

de non redundaret? quæ malorum catena non necteretur? quæ pharmacopolia iis tollendis sufficerent?

IV. Statuamus tertio eundem casum, nonne civitates universæ, & oppida in mandras pecorum, & latibula bestiarum converterentur? Nonne inversa foret in sapientibus ratio, sequestrata a mulieribus honestas? proscripta ab omnibus verecundia?

Argumento hic mihi sit vel unicus ille Servator Orbis Noë. Pro quantus ille vir? quantis ore Divum celebratus encomiis? quam inclitus virtutibus? quam gravis meritis? Hic tamen ubi primum ex plantatis a se vitibus expressum liquorem liberiū hausisset, femora illa, quæ sexcentis annis ad perfectissimam honestatis normam velaverat, indecens, ac ludibrium suum denudavit, non causante id in eo perverso ex intemperantia contracto habitu, aut recinto ad ejusmodi dedecora animo, verum unica potus ignorantia, aut incognita illius vis, ac operatio.

Et non pudenda magis operaretur in iis, quos ipsa enixa est malitia, lactavit licentia, educavit libido, quibus peccatus ad monstrosam usque petulantiam fœcundum, oculi in propudiosam proni lasciviam, animus ad publica etiam scelera emancipatus; quibus haud securus ac igni pro ratione alimentorum, agnatum prope est nutrire incendia flagitorum?

V. In Sodomis certè haud aliam reperio ruinæ originem, præterquam panis abundantiam. *Hæc fuit iniquitas Sodoma sororis tuae*, ait Ezechiel, *superbia, saturitas panis, & abundantia, & orum ipsius*. Hæc causa perditionis il-

læs, quod imprimitis pane, fructibus, otio abundantem. Exinde enim luxus, incestus, & alia infanda redundarunt.

Minoranè ego dicam eventura in summa insuper vini aliarumque rerum abundantia, in expugnata Lyæi potentia ratione; in vesania, ac demencia sponte introducta, aut accessita.

VI. Taceo Israëlitæ, qui in eremo illa, absente Moyse, & pro ipsis in monte deprecante, ac jejunis macerante, liberiū usi pane illo cœlesti, ac otio, in fulminandam prolapsi sunt idolomaniam. *Sedit*, inquit Hagiographus, *Exod. 18. v. 6.* *populus manducare, & surrexerunt ludere*. A mensa ad saltum, a saltu ad oblivionem Numinis, ab oblivione ad idolatriam, adolescentem semper in pejus scelere devoluti sunt. *Quid quæto evenisset, si Bromius in crystallo arrisisset? quid si non lympha de consequente eos petra, sed Lyæus scaturisset? an non magis infanda perpetrassent?*

In patria nostra non pauci pane proximè quotidiano laborant, & quanta cum abominatione videre est, non viros, sed & mulierculas, obvio potum madidas, humi volutare sese, aut fallente vestigio huc illucque reciprocare, lutoque sordidare. Ubi ergo maneret virtus, innocentia, honestas, Bromio ad dedecora quævis inflammante.

Ex his præmissis, vel modicè limato capiti concludere primum est, quam sapientissimo Numinis consilio, subtracto vini carchesio, sufficiens sit aquæ caliculus, in quantum malorum æquor sese vinum exoneret,

in quantum ex adversum bonorum liquor.

Quidni igitur exclamare cuiquam libeat: O nimium benedicta à Domino lympha! ô nimiam electa, & dilecta Deo! ô nimium salutifera hominibus! Tumederis corporibus & mentibus! tu & sordibus expias, & calorem attemporas, tu susurro recreas, & in mille formas ad commodum nostrum te transmutas. Tu licet orbis universus ob Protoparentum culpam fulminatus sit, sola exempta fuisti, & digna habita, quæ in primum Divini Pneumatis vehiculum eligereris. *Et Spiritus Domini ferebatur supra aquas.*

At verò maledictum vinum, quod ut blandè ingreditur, in fine morderet coluber, dementiam ingenerat, morborum satellitio gravat, substantiam exhaurit, & ex vitro, veluti ex cornu Amaltheæ malorum flumina profundit.

§. II.

Aqua, seu tribulationis emolumenta.

VII. **P**ercipitis opinor, quid sub hoc tropo intendam proponere, quāmve lucem sub hac umbra præferam. *Vinum letificans cor hominis*, teste *S. Gaudentio, virtus letitiae est, symbolum hilaritatis, ac prosperitatis, quod raro præmodùm in hac misericordiarum valle plantatur, aut magnis impendiis inventum fert ætatem.*

Aqua tribulatio. Aqua est symbolum tribulationis, de qua liberari expetebat Hymnopæus dicens: *Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ, usque ad animam meam.* Aqua, quæ in quovis sta-

S. Gaudentio, virtus letitiae est, symbolum hilaritatis, ac prosperitatis, quod raro præmodùm in hac misericordiarum valle plantatur, aut magnis impendiis inventum fert ætatem.

Aqua tribulatio. *Psal. 68.2.* *Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ, usque ad animam meam.*

tu, atrio, angulo invenitur. Non enim antè nascimur homines, quam patiamur. Vitæ ipsius primitiæ lachrymæ sunt, primi flores fletus, & lamenta, à quibus auspicia ducimus. Aqua, quæ imprimis in statu matrimonii sese diffundit. Cætera namque vitæ genera, tametsi non careant suis molestiis; hæ tamen compositæ cum miseriis conjugatorum, imber, aut ros exiguis videntur, intuitu torrentis conjugatorum.

VIII. D. Ambrosius inquirendo nuptiarum etymologiam, arbitratur à nubibus derivatas esse. Ait enim: *Nubes itaque sunt, & graves nubes, quæ nupserint.* Namque à nubibus verbum nubentium tractum arbitror. Sed quid quæso relationis, aut affinitatis habent nubes cum nuptiis? Illæ super terram, istæ in terra, illæ elevatae, hæ depresso, illæ feruntur hinc inde per aëra, istæ alligatae inter se mutuò. Quid itaque relationis?

Tradunt Philosophi, ac Mathematici, quod elevato virtute Solis vapore, atque exhalatione in medium aëris regionem, ibidemque frigore exhalationem circumambiente, calor exhalationis vaporis inclusus fortior reddatur, inflammetur, egressumque moliatur, quem cum non facile reperiat, tandem erumpat, aut si nondum fuerit incensa ejusmodi exhalatio, ipsa sui eruptione, motu, ac collisione nubium incendatur. Addunt, si diurna ibi fuerit inclusa exhalatio, condenseretur, ac concoquatur in lapidem, qui erumpens tonitrua excitet, coruscationes procreat, & proterat in quæ impegerit. An non nuptiæ hac in parte similes nubibus? Num & in illis nonnunquam va-

por

por quispiam simistri affectus insurget, qui subinde inflammetur in iram, rancorem, & si diuturnior extiterit, etiam in fulmina, ac tonitrua, & ut nubes inter se collisæ fulgurent, ac fulminent?

IX. Vidistis non unquam atra caligine nubium involvi cælum, gravidamque vaporibus ac fulminibus nubem ipsam approximantem, hæc citra terrorem spectastis. Ad hanc avertendam convocantur horrendo campanarum boato incolæ, exorcistæ conceptis divinæ paginæ verbis, eam adjurant, ne impendentia fulgurita in gregem suum profundat; alii candelas consecratae incendunt, aqua lustrali parietes conspergunt, amuleris se muniunt, ad tutiora, ac sanctiora loca se recipiunt. An non id ipsum in nuptiis evenire solet, quando nimis uxor fuliginosam supercilii nubem in fulmina exasperat. Hem, quæ tunc consternatio totius domus! tremunt pueri, familia stupet attonita, oratur, pulsatur, & saepius incassum, cogitatur maritus domo propria excedere, & aliò quietem habiturus, migrare.

X. Memini Iridem pacis nuntiam exoriri, si Phœbus in nubem roscidam, opacam sese reflexerit. An etiam in nuptiis, seu connubio arcus fœderis apparet, si vir tanquam Titan exoriatur splendido oculo in domo, nubemque suam plorantem respexerit? *Nuptie Nubes.*

Quidquid sit, illud indubium, nubes gravidas esse nimbis, aquis, grandinibus, quin etiam lapidibus, fulminibus. Nec minus liquidum, nuptias gravidas esse curarum grandinibus, sollicitudinum fulminibus, inquietudinum ratiis, misericordiarum plurimarum nimbis largi-

fluis. *Multiplicabo*, ait Dominus Evæ, & successoribus ipsius, *ærumnas tuas*, & *conceptus tuos*, *in dolore paros filios*, & *sub viri potestate eris*, & *ipse dominabitur tui*. Non una duntaxat ex parte cruciaberis, sed pluribus. Senties aerumnas tuimet uteri, aerumnas a viro, aerumnas a prole, aerumnas a familia, aerumnas jam in stœcunditate, jam in sterilitate.

XI. Unde quæso hoc, & quæ de causa benignissimum Numen tum in alios status, tum præcipue in conjugatorum catharræcas aquarum aniarissimarum solvit & effundit? Cur illis identidem deficit vinum, superabundat aqua?

An etiam hic verum evadit, quod supremus Judex in Babylonem edixit: *Quantum in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctus?* Quantum sibi vieni affundere voluptatis nituntur; tantum miscere illis aquas acerbatum. Quantum litant Volupiæ, tantum immolent ægrimonias, ac mœroribus.

An amor hanc cum igne cognationem habet, ut cum vehemens sit, alatur, & excitetur ipsa aspersione undarum intensius; proritetur vexationibus, afflictionibus vehementius? Id scio ex altiore scientia, quod aquæ multa neque- *Cant. 8. 7.* ant extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Nulla aerumna, nulla afflictio tam gravis, quæ sospire polleat flammam sincerae charitatis. Id scio, quod initio creaturæ *spiritus Domini*, qui a- *Gen. 1. 2.* mor est in SS. Triade, ferebatur super aquas elementares; nec dubito, quin etiam super morales; si easdem in patientia, & fortitudine epotemus.

An vero non minus conducit omni statui aqua amaritudinis & afflictionis, quam mundo lympha naturalis?

CONCIO VII.

62

XII. Symbolistæ indagantes, quoniam in loco plantanda esset arbor omnium florentissima in frondibus, latissima in ramis, abundantissima in foliis, ac fructibus, firmissima in radicibus, fixerunt eam, teste Brixiano, secus fluenta aquarum; adjecta Epigraphe: *Et folium ejus non defluet.* Non planterunt eam in montium jugis, ne forte ventorum potentia excaudicaretur, non in arenis sterilibus, ne brevi exarseret, non patente in aequore campi, ne undique Solis radiis exureretur; sed juxta fluenta in declivi, ubi & a procella tempestatum tuta persisteret, & a rivulo præterlabente continuo lactaretur.

Arbor ejusmodi imago est hominis justi, & florentis virtutis, non autem pusilli, & enervis animi. Ubi autem serenda? Ajo cum Davide: *Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum.* Ibi radicabitur, ibi firmabitur, ibi Spiritu S. afflante, impinguabitur, ac dilatabitur. *Et folium non defluet.* Ibi ipsæ aquæ obstetricantur ad fertilitatem, ipsi Aquilones angillantur ad firmitatem, ac fortitudinem.

Ponite ex adverso aliam in aprico, in aëstu ac calore nimio, in secundissimo semper, & ad votum succedente statu, quem fructum polliceri poteritis? Quis aspiraret ad fontem aquæ vivæ, ad ubertatem domus Dei, si hic indies falerno jucunditatis inebriaretur, idque citra laborem. Si nunc vitam hanc plenam miseriis, nuptias refertas aëumnis tantopere deperimus, lentissimis passibus ad supernam beatitatem contendimus, quanto minus in alio

statu id præstaremus, si prælibata terrestris jucunditatis dulcedine, impius alter ore blasphemо nuntium celo remisit; quid non attentarent alii, plenis buccis citra nauseam delitias hujus mundi helluantes? Si nuptiæ terrenæ manarent lacte, ac melle indesinenter, quis ambiret connubia Agni cælestis?

Necessarium ergo, & salutiferum tum in omni statu, tum imprimis matrimonii, aëumnarum excogitatum est a Deo iaventum; mirabile atque divinum contra peccata consilium; ut subtractis sensuum jucunditatibus, cogamur querere bona vera, gaudium defecatum, pacem inconcussam, divinum artificium, ut morbis, cruciatibus, adversitatibus, perinde ac absynchio ablactemur, & ad verum solidumque cibum conquirendum incitemur. Invenio digna Deo, ut oscitantibus, ac desidio marcescentibus in via mandatorum Dei morbi, crucis, dolores calcar nobis evaderent, quo ad currendum incitaremur, imino veredari, quibus in cœlestia palatia invehemur. Noluit itaque benignissimus Servator a nobis hanc adversitatum clientelam manumittere, ne tantis nos privaret commodis.

Proinde etsi considerando res, ut in se sunt, & non secundum accidentales circumstantias, melior omni alio statu sit prosperitas, (non enim inficiari possumus, Beatorum gloriam infinitis partibus meliorem pœnis inferni, aut purgatorii.) nihilomin' considerando conditiones vitæ humanæ, considerando statum Conjugatorum, magis proficia est in hac mortalitate unda adversitatis, vino prosperitatis. Præstat nos re-

Brixianus
V. Plata-
nus.

Psal. 1. 3.

frige-

frigerari in hac vita aqua tribulatio-
num, quām inflammari vino prosperi-
tatis. Præstat haurire lympham, quām
regum œnophoro potari. Præstat ma-
ctari infortunio, macerari curis, tempe-
statibus concuti, quām secundissimis
provehi in summa malitia successi-
bus.

§. III.

*Vinum dilutum, seu mediocritas for-
tuna saluberrima.*

XIII. *N*ihilominus expendenti ho-
diernam aquæ in vinum
conversionem, alternatāque lymphæ,
& Liæ vices, pronuntiare cogor, eum
optimum in hac mortalitate statum
esse; in quo vinum aqua dilutum deli-
batur; seu cùm aqua in vinum con-
vertitur, ist est, cùm tentationem co-
mitatur proventus, tribulationem so-
latium.

Constat in Orbe aliam inveniri par-
tem, quæ appellatur Zona torrida,
aliam frigidam, aliam temperatam. Zona
torrida est immediatè Æquatori
subjecta, ubi profligata hyeme, soli pro-
pè æstus fixum obtinuere imperium.
Frigida est, polum Arcticum & Antar-
cticum versus, in quo, toto anni dimi-
dio tetra nox, & intollerandum ob So-
lis absentiam frigus dominatur. Tem-
perata hæc est, in qua frigus calore, ca-
lor frigore mitigatur, vel sibi invicem
succedunt imperio, vel fasces ita attem-
perant, ut alter alteri nec in minimo
officiat. Quam quæso ex his decerni-
tis salubriorem, commodiorem, ferti-
liorem? Certe si sapitis, temperatæ cal-
culum adjicietis. Quippe Zona illa tor-

rida ob defectum humidi, raros, aut
nullos prope progenerat fluctus; nec
tam hominibus, quām draconibus, ba-
siliscis majori ex parte à Cosmographis
habitata creditur. Frigida itidem ob
frigoris tyrannidem inulta, & inho-
spita redditur. Zona temperata uni-
ca ubique colitur, seritur, habitatur.
Una hæc animantibus reliquis, ac volu-
cribus, tum imprimis hominum tempe-
ramento respondet.

Intelligitis facile, quam in umbra
imaginem præferam. Zona illa *torrida*
prosperitas est, in qua ut plurimū in-
centiva, & monstra vitiorum cubilia
sua ponunt. *Frigida* itidem, ubi mare
glaciatum, ac nullæ uspiam in aëre vo-
lucres, tribulatio est. Hæc si decuma-
nis deserviat tempestatibus, si corpus
excruciet doloribus, si animum irre-
quietis maceret curis; si afforis conti-
nus grandinet flagellis, intùs torqueat
angoribus, quis non frangatur animo,
& vitam execrabitur? *Temperata* de-
mum, in qua calor, ac frigus alternant
imperia; in qua jam frontem explicat,
jam contrahit Titan, in qua æstivos ar-
dores, in sequens temperat bruma, est
status ille, in quo tristia lœtis succedunt,
status quis felix. dulcia amaris miscentur, grata & exosa
alterno redeunt choro. Hic status optimus,
saluberrimusque mortalibus, in
quo nec secundarum rerum proventu-
tam facile abutuntur, nec adversis de-
bilitantur. In hoc sequestratur occa-
sio præsumendi, ac desperandi; in hoc
præciditur causa omnis tum jaetantiæ,
tum impatientiæ; in hoc periculum evi-
tatur multorum aliorum scelerum.

XIV. Hunc credo statum poposcerat
à Deo sibi Regum sapientissimus Salo-

mon,

C O N C I O V I L.

64

Prov. 30.7 mon, quando provolutus humi Domini-
num obtestabatur : *Mendicitatem &*
divitias ne dederis mihi, sed tantum vi-
ctui meo tribue necessaria q. d. Non pe-
to Domine, ut cuncta mihi ad votum
fluant, ut ambas adusque aures me im-
pleas; ut sim veluti Numen quodpiam
in terris nullius indigens; sed id exoro,
ne me tanta exhaustiat, opprimatque
egestas; ut ostiatim obulum emendica-
re cogar. *Mendicitatem, & divitias ne*
dederis mihi.

Ibid. v. 9. Causam intentionis suæ subdit, di-
cens : *Ne forte satiatus illiciar ad negan-*
dum, & dicam : Quis est Dominus : aut
egestate compulsus, furor, & perjurum
nomen Domini mei. q. d. Novi fragili-
tatem meam, novi passiones meas indo-
mitas, & reformido, ne si forte ex parte
una, à te largitore bonorum omnium
torcularia mea repleantur, stagnentque
solitò abundantius, mens in fastum &
luxum exuberet. Percellor parte ex al-
tera, ne si item ad mendicitatis veter-
num redactus fuero, in servile murmur,
in vernile fastidium, in tedium coro-
narium, per impatientiam se exoneret.
Timeo inquam, ne cum meis abavis am-
brosiâ satiatus, cælum allatrem per su-
perbiam, aut pane mucido pastus in
idem eructem convitia.

Mendicitatem &c. Noverat enim,
perrarum esse inter mortales mero pro-
speritatis citra ebrietatem sese ingurgi-
pare, nec in summo rerum secundarum

affluxu de potestate rationis emigpare,
Noverat arduum esse innatare, ac dif-
fluere delitiis, nec mentem demergere.
Noverat insolitum ludente ad sæculi
modulos fortunâ, non tripudiare, al-
ludentibus ad fortunæ carba Favo-
niis, non velificari voluptatibus; sagi-
nato semper ventriculo, non recalci-
trare imperiis. Parit enim satietas fe-
rociam, secundæ res insolentiam, abun-
dantia rerum fastidium, sublimitas con-
temptum. *Mendicitatem &c.*

Imitemur Sapientissimum, & subsi-
milem à divina clementia statum, ac
gratiam effictim exoremus; dicentes
cum eodem : *Mendicitatem, & divitias*
ne dederis mihi. Nolo Domine, uti in
hac peregrinatione totam mihi elargia-
ris mercedem, & subinde dicas : *Fili re-cepisti bona in vita tua.* Nec efflagito
virgam Midæ, quâ omnia in aurum con-
vertantur; sed ut operibus manuum
mearum benedicas, & cùm aquas ama-
ritudinis affundis, etiam vinum conso-
lationis, ac dulcedinis attemperes.

Id ut impetrem, per hodiernam Me-
diatricem B. V. Mariam ad te supplex
configio; exorando, ut ejus interven-
tu, hæc mutatio succedat dexteræ tuae;
quatenus hic delibantes gaudia cæle-
stia, ibi torrentibus illius
inebriemur. *Fiat.*

***

CONCIO VIII.